



Správa o činnosti pedagogického klubu

1. Prioritná os	Vzdelávanie
2. Špecifický cieľ	1.1.1 Zvýšiť inkluzívnosť a rovnaký prístup ku kvalitnému vzdelávaniu a zlepšiť výsledky a kompetencie detí a žiakov
3. Prijímateľ	Základná škola
4. Názov projektu	Svet, ktorému ma škola naučí porozumieť
5. Kód projektu ITMS2014+	312011T619
6. Názov pedagogického klubu	Klub na rozvoj matematickej a príroovednej gramotnosti
7. Dátum stretnutia pedagogického klubu	23.06.2022
8. Miesto stretnutia pedagogického klubu	ZŠ, SNP 1, Humenné
9. Meno koordinátora pedagogického klubu	Mgr. Lucia Sotáková
10. Odkaz na webové sídlo zverejnenej správy	www.zssnphe.edu.sk

11. Manažérské zhrnutie:

krátká anotácia, kľúčové slová :

tradičné a inovatívne vyučovanie v oblasti prírovedných predmetov, podstata inovácií, aká by mala byť edukácia? čo by mala mať na zreteli? na čo by sa mala sústredovať?

V čom spočíva modernizácia a inovácia edukácie

Ak hovoríme o uvedených pojmoch a riešime ich v rôznych štúdiách, publikáciach, na konferenciách, aj v ďalšom vzdelávaní učiteľov, najčastejšie akcentujeme využívanie publikácií, ktoré prinášajú nové podnete pre edukačnú prax.

Problém nespočíva v tom, že by sme nemali možnosť čerpania nových pohľadov a možností naozaj kvalitne a moderne učiť. Pri kritike vyučovania a výsledkov zvykneme konštatovať, že hlavnou príčinou problémov je, že škola a práca učiteľov zotrva na tzv. klasickom tradičnom vyučovaní.

- je viac aktívny učiteľ ako žiaci;
- žiak počúva vysvetľovanie učiva učiteľom;
- žiak pracuje podľa pokynov učiteľa a pod.

Pojmy inovatívne prístupy, inovatívne vyučovanie, inovatívna pedagogika nemajú presné vymedzenie alebo definovanie. V inovatívnych prístupoch sa zdôrazňuje potreba zmeniť systém vzdelávania a pojem inovatívny je zastrešujúcim pojmom

zmien v edukácii, ktoré silnejú od konca 20. storočia. Pripomenieme len niektoré vybrané aspekty, ktoré sa s týmto spájajú.

Aká je moderná, inovatívna edukácia?

Moderná edukácia do centra stavia žiaka. Nemáme tu na mysli pedocentrizmus zo začiatkov 20. storočia, ale docenenie žiaka ako osobnosti, ktorá nežije vo vzduchoprázdnom priestore, ale v priestore, ktorý ho obohacuje o vlastné poznávanie, ktorý pôsobí na jeho emócie, ktorý je od prírody aktívnym jednotlivcom atď. Edukačný proces mu poskytuje priestor pre sebarealizáciu tak, aby boli využité jeho potenciality – reálnosť rešpektovania a rozvíjania „sui generis“. Veľmi významná je aj spolupráca žiakov, čo sa v realite prejavuje v rôznych formách, napr. pri riešení projektov. Významnou stránkou je podpora a rozvoj sociálnych interakčných vzťahov žiakov, emocionality edukácie atď.

Tradičné vyučovanie nemôže do dôsledkov plniť tieto požiadavky. Jeho podstata spočíva v tom, že sa:

- orientuje predovšetkým na pamäťové učenie sa žiaka,
- málo pozornosti sa zameriava na rozvoj kognitívnej stránky jeho osobnosti,
- menej dbá na význam emocionality vo vyučovaní ako významnej stránky motivácie, ale aj ako mimoriadne dôležitého „dopingu“ vyučovania,
- nedoceňuje sa konštruktivistický prístup v procese získavania vedomostí a pod.

Napriek tomu sa v reálnej praxi stretávame s herbartovským modelom vyučovania v postupnosti činností: jasnosť, asociácia, systém, metóda. Uvedené stupne sú charakterizované ako formálne, pretože učiteľ je zodpovedný za ich navodzovanie v procese učenia sa, za ich plnenie. Aj v novších koncepciach vyučovania musíme mať na zreteli, napr. asociáciu. K nej žiak ale dospeje vlastnou činnosťou, s podporou učiteľa.

Rovnako systém je samozrejmosťou, lenže žiak v modernom vyučovaní si vedomosti zaraďuje do svojho systému vedomostí nielen ich jednoduchým opakovaním, ale napr. rôznymi konštruktivistickými prístupmi. Odborná literatúra ponúka množstvo vysvetlení, odporúčaní, námetov, vyučovacích koncepcíí, ktorými možno inhibovať tradičné vyučovanie a nahradíť ho novými, skutočne efektívnejšími metódami a formami edukačnej práce.

12. Závery a odporúčania:

- rozvíjať dieťa z jeho vnútra, nie tlakom z vonka,
- uspokojovať jeho potreby, nie nútíť ho do života dospelých,
- podporovať jeho spontaneitu, nenútíť ho do činnosti podľa našej metodiky,
- rozvíjať jeho vlastné skúsenosti, nielen učiť ho osvojovať si sprostredkúvané učivo,

žiaka zaujíma.

Akceptovať:

- dieťa je špecifická osobnosť,
 - mobilizovať aktivitu dieťaťa, resp. žiaka,
 - vychádzať z poznania a záujmov žiaka,
 - zaujať dieťa, žiaka výučbou,
 - vytvoriť z triedy spoločnosť pre dieťa,
 - rozvíjať u dieťaťa tvorivosť,
 - rešpektovať individualitu dieťaťa a pod.
-
- dbať na prepojenie školy so životom,
 - umožniť aktívne konštruovať poznanie žiakov na základe vlastných skúseností, aktivít, ale aj chýb,
 - vytvárať priestor vo vyučovaní na rozvoj tvorivosti, kritického myslenia a ďalších sociálnych zručností,
 - koncipovať zmysluplný obsah aj podporou účelných spôsobov, foriem a metód vzdelávania i celkovou zmenou klímy školy,
 - využívať individualizovaný (diferencovaný, personalizovaný) prístup ako základný pilier, v centre ktorého stojí učiaci sa, jeho osobný potenciál a vzdelávacie potreby.

13. Vypracoval (meno, priezvisko)	
14. Dátum	
15. Podpis	
16. Schválil (meno, priezvisko)	
17. Dátum	
18. Podpis	

Vyučovanie modernizácia a moderné edukácia

Ak ho súvisí s uvedenými smermi a riešeniami v mňony štúdiach, publikáciach, na konferenciach, aj v dôležitom smerisku učiteľov, najčastejšie akcentujeme využívanie zariadení, ktoré prinášajú nové podnety pre edukačnú prax.

Problém nesie v tom, že by sme nesmeli môcť nechať nových poklesov a možnosti možnej kvality a moderné učiť. Príklad vyučovania a výsledkov zvyčajne konštatovať, že hlavnou príčinou problémov je, že škola a práca učielov zotrváva na týchto klasických zariadeniach využívaní.

- je viac záujem o čočku ako žiac;
- žiac má iba vyučovacie údaje učiteľom;
- žiac používa prečíta polynov učiteľa a pod.

Počmy inovatívne prístupy, inovatívne vyučovanie, inovatívna pedagogika nemajú presné vymedzenia a sú iba definovanie. V inovatívnych prístupoch sa zdôrazňuje potreba zmeny smerom vzdelávania a pojem inovatívny je zastroskum pojmom.